

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/00168-2/2020	
20 MÁRC 04.	
3	Kezelőiroda:
db	du

/ 1 /

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

ügyszám: IV/168-1/2020.
tárgy: alkotmányjogi panasz kiegészítése

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Hivatkozva fenti számú ügyben 2020-02-03 napján kelt és 2020-02-11 napján kézhez vett tájékoztatásukban foglaltakra, az alábbiakban fordulunk a T. Alkotmánybírósághoz a [REDACTED] megbízásából:

1./ Tájékoztatásuk 2. bekezdésében írott követelményeknek az alkotmányjogi panasz megfelel, mivel abban minden pontosan az Abtv. 27. §-ban felsorolt elem megtalálható. Annál is inkább, mivel az Alkotmánybíróság honlapjáról letöltött mintát követve, annak pontjait tartalommal kitöltve terjesztettük elő az alkotmányjogi panaszt.

2./ Tájékoztatásuk 3. bekezdésében írott követelményeknek az alkotmányjogi panasz szintén megfelel, mivel abban minden pontosan az Abtv. 52. § (1) bekezdésében felsorolt elem megtalálható. Annál is inkább, mivel az Alkotmánybíróság honlapjáról letöltött mintát követve, annak pontjait tartalommal kitöltve terjesztettük elő az alkotmányjogi panaszt.

3./ Jelen ügytípusban az Alkotmánybíróság nem „elvi” és nem „elvont” (absztrakt) alkotmányértelmezést kell, hogy adjon, hanem egy KONKRÉT ügyben, annak megismerését követően kell állást foglalnia a körben, hogy egy KONKRÉT bírói döntés alaptörvény ellenes-e az ott megjelölt alaptörvényi rendelkezések összevetésével.

Ha figyelmesen elolvassuk a KONKRÉT ügyet (befogadást megtagadó végzés), akkor megállapítható, hogy a KONKRÉT, a felülvizsgálati eljárásra történő befogadást megtagadó végzés bruttó 2 és 1/5-öd oldalt tesz ki, ebből 1 (egy) oldal a bírósági ügyszámok és felek és jogi képviselőik felsorolása, (1. oldal), 1 oldal (a 2. oldal) az érdemi indokolás, és 1/5-öd oldal (3. oldal) a záró rész, itt már indokolás nem is található.

Ehhez képest a benyújtott alkotmányjogi panasz 7 (hét) oldal és annak indokolása a 2. oldal lap közepétől a 6. oldal lap közepéig tart, ahhoz képest, hogy egy néhány mondatos végzés ellen előterjesztett alkotmányjogi panasz a jelen eljárás tárgya.

Iratellenes tehát, hogy csak a pertörténet került ismertetésre és az alaptörvény jogszabályhelyei pusztán felsorolása történt. A főtktár az eljárás előkészítését végzi, tehát nem bírálhatja el a beadványt, ha az formai és tartalmi okokból megfelel, márpedig megfelel (mert azok „benne vannak”, a törvény terjedelmi követelményét nem támaszt), mert **a 4-5-6. oldalak tartalmazzák az indokolást is (csak nem kivastagított betűtípussal szedve...)**, azt

pedig, hogy az indokolás kellőképpen alátámasztja-e a kérelmet, azaz megállapítható-e az alaptörvény ellenesség, azt már az Alkotmánybíróság hatásköre eldönteni kizárólagosan.

Kiegészítés:

4./ b/1: a/1: **R/ cikk (2) bekezdés:**

(2) Az Alaptörvény és **a jogszabályok mindenkire kötelezőek.**

A Kúria a **Kp. 118. § (1) bekezdés a/ pontját** alkalmazta (**a végzés [4] bekezdésben**) a fenti Alaptörvény rendelkezéssel ellentétesen, mivel a **Kp. 118. § (1) bekezdés a/ pontja a joggyakorlat egységének biztosítására történő hivatkozást tartalmaz, nem pedig TOVÁBBI egységesítésre vonatkozik, melyből az következik, hogy a mindenkit megillet az a jog (a Kúriára pedig ez törvényi kötelezettséget ró, amit megsértett), hogy befogadja Kúria a jogszabálysértőnek vélt ítéletet támadó felülvizsgálati kérelmet, ha a joggyakorlat egységének biztosítása a GYAKORLATBAN (az egyes személyek szintjén), így biztosítható, melyet megsértett a Kúria, hiszen maga is megállapította a [6] bekezdésben, hogy elért az ítélezési gyakorlattól a felülvizsgálattal érintett ítélet, tehát a joggyakorlat egységének megfelelő ítélet biztosítása csak a felülvizsgálati eljárásban volt (pontosabban: lett volna) biztosított, de a Kúria a fenti jogszabályhely megsértésével ezt nem biztosította az indítványozónak, nem adva indokát annak, hogy miért nem kötelező a Kúriára a jogszabályhely alkalmazása a felperes tekintetében az adott esetben, mivel jogszabályi kivételt nem találunk.**

*

A Kúria a **Kp. 118. § (1) bekezdés b/ pontját** alkalmazta (**a végzés [5] bekezdésben**) a fenti Alaptörvény rendelkezéssel ellentétesen, mivel a **Kp. 118. § (1) bekezdés b/ pontja tekintetében, mivel a felvetett jogkérdésnek a fent írtak szerint különös súlya van, hiszen a címzett kör (kis- és középvállalkozások) a magyar gazdaság szereplőinek 99,1 százalékát adják (nem véletlenül alkalmaz a Kkv. törvény 12/A § pozitív diszkriminációt a szankciók alkalmazhatósága tekintetében), így a bíróság azzal, hogy nem tekinti jelentősnek ezen címzett kör és bírság ügyeket, ahová az indítványozó is tartozik, durván sérti a törvény előtti egyenlőség fent írt alaptörvényi követelményét, melyből az következik, ilyen módon alaptörvény ellenesen alkalmazta a Kp. 118. § (1) bekezdés b/ pontját a Kúria, meg sem indokolva, hogy mi okból nem kell a törvény előtti egyenlőség követelményét alkalmazni egy olyan címzett kör tagjára, aki egyébként a Kkv. törvény szerint még pozitív diszkriminációt is „élvez”.**

*

A Kúria a **Kp. 118. § (1) bekezdés d/ pontját** alkalmazta (**a végzés [6] bekezdésben**) a fenti Alaptörvény rendelkezéssel ellentétesen, mivel a Kp. 118. § (1) bekezdés d/ pontja alapján **„elegendő”, hogy a Kúria által közzétett ítélezési gyakorlattól eltérjen a felülvizsgálattal érintett ítélet, melynek a felülvizsgálati kérelemmel érintett ítélet megfelel, ez pedig azt az alaptörvényi és tételes jogszabályi kötelezettséget rótt a Kúriára, hogy befogadja felülvizsgálati elbírálásra a kérelmet, ezt azonban a fenti alaptörvényi rendelkezéssel ellentétesen megtagadta. A törvény szövege nem hivatkozza meg, hogy milyen esetben van kivétel, tehát ez minden jogalanynak jár, tehát sérült a törvény előtti egyenlőség alaptörvényi követelménye, ílyet a Kúria ítélete sem tartalmaz.**

Az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdés konkrétan és kategorikusan fogalmaz, kivételt nem tartalmaz. Ehhez képest igazolásra került, hogy a befogadhatóság tekintetében 3 (három) törvényhely is megalapozza a befogadhatóságot, kivételt nem tartalmaz, ehhez képest a Kúria mégis megtagadó végzést hozott, nem indokolva, hogy reá ez a törvényhely az adott ügyben miért nem kötelező.

5./ b/2: Szabadság és felelősség XV. cikk (1) és (2) bekezdés:

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékosság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a/ pontját alkalmazta (a végzés [4] bekezdésben) a fenti Alaptörvény rendelkezéssel ellentétesen, mivel a Kp. 118. § (1) bekezdés a/ pontja a joggyakorlat egységének biztosítására történő hivatkozást tartalmaz, nem pedig TOVÁBBI egységesítésre vonatkozik, melyből az következik, hogy a mindenkit megillet az a jog (a Kúriára pedig ez törvényi kötelezettséget ró, amit megsértett), hogy befogadja Kúria a jogszabálysértőnek vélt ítéletet támadó felülvizsgálati kérelmet, ha a joggyakorlat egységének biztosítása a GYAKORLATBAN (az egyes személyek szintjén), így biztosítható, melyet megsértett a Kúria, hiszen MAGA IS MEGÁLLAPÍTOTTA a [6] bekezdésben, hogy elért az ítélkezési gyakorlattól a felülvizsgálattal érintett ítélet, tehát a joggyakorlat egységének megfelelő ítélet biztosítása csak a felülvizsgálati eljárásban volt (pontosabban: lett volna) biztosított, de a Kúria a fenti jogszabályhely megsértésével ezt nem biztosította az indítványozónak, indokát nem adva, hogy miért tesz közte és más jogalanyok közt különbséget a befogadhatóság körében, jóllehet annak feltételei fennállnak.

*

A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés b/ pontját alkalmazta (a végzés [5] bekezdésben) a fenti Alaptörvény rendelkezéssel ellentétesen, mivel a Kp. 118. § (1) bekezdés b/ pontja tekintetében, mivel a felvetett jogkérdésnek a fent írtak szerint különös súlya van, hiszen a címzett kör (kis- és középvállalkozások) a magyar gazdaság szereplőinek 99,1 százalékát adják (nem véletlenül alkalmaz a Kkv. törvény 12/A § pozitív diszkriminációt a szankciók alkalmazhatósága tekintetében), így a bíróság azzal, hogy nem tekinti jelentősnek (SEM EGYENLŐNEK) ezen címzett kör és bírság ügyeket, ahová az indítványozó is tartozik, durván sérti a törvény előtti egyenlőség fent írt alaptörvényi követelményét, melyből az következik, ilyen módon alaptörvény ellenesen alkalmazta a Kp. 118. § (1) bekezdés b/ pontját a Kúria.

*

A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés d/ pontját alkalmazta (a végzés [6] bekezdésben) a fenti Alaptörvény rendelkezéssel ellentétesen, mivel a Kp. 118. § (1) bekezdés d/ pontja alapján „elegendő”, hogy a Kúria által közzétett ítélkezési gyakorlattól eltérjen a felülvizsgálattal érintett ítélet, melynek a felülvizsgálati kérelemmel érintett ítélet megfelel, ez pedig azt az alaptörvényi és tételes jogszabályi kötelezettséget róta a Kúriára, hogy befogadja

felülvizsgálati elbírálásra a kérelmet, ezt azonban a fenti alaptörvényi rendelkezéssel ellentétesen megtagadta. A törvény szövege nem hivatkozza meg, hogy milyen esetben van kivétel, tehát ez minden jogalanyra jár, tehát sérült a törvény előtti egyenlőség alaptörvényi követelménye, indokát nem adva, hogy miért tesz közte és más jogalanyok közt különbséget a befogadhatóság körében, jóllehet annak feltételei fennállnak.

Az Alaptörvény a korábbi Alkotmánnyal ellentétben a jogképeség és az egyenlőség, egyenjogúság követelményét, illetve a megkülönböztetés tilalmát azonos cikkben szabályozza. A jogképeség jelentése, hogy az adott személy jogok és kötelezettségek hordozója lehet. A jogképeség nemcsak embereket illethet meg, hanem a jogi személyeket, illetve az államot is. Az Alaptörvény - hasonlóan a korábbi Alkotmányhoz - az emberek esetében általános szabállyá nyilvánítja a jogképeséget, amely egyben azt is jelenti, hogy az alapjogoknak minden ember, tehát bárki alanya lehet. Ez egyben a jogképeséggel azonos bekezdésben deklarált egyenlőség alapja is (melyet a fentiek szerint megsértett a Kúria több okból is a fent írtak szerint). A jogképeség formális minőség. Minden embernek jogképesnek kell lennie, de jogképes nemcsak az ember lehet. A jog az emberen kívül is bármit jogalannyá, „személlyé” nyilváníthat.

A jogképeség általánossága tehát szoros összefüggésben áll az egyenlőség és egyenjogúság követelményével, amelynek másik oldala a diszkrimináció tilalma. Ezen jogok egyben minden más alapjoggal is összefüggenek, ugyanakkor mégsem minden megkülönböztetés tilalmazott általános jelleggel, hiszen bizonyos esetben az államnak kötelezettsége pozitív diszkriminációt alkalmazni (ahogy azt a Kkv. törvénnyel megtette, ehhez képest mégis negatívan diszkriminálta a Kúra az indítványozót, hiszen nemhogy többlet, de még alapvető jogszabályi (jogszabályban biztosított) joga sem érvényesülhetett a befogadhatóság terén, pedig 3 (három) jogszabályhelynek is megfelelt.

Ekként tehát nem általában a különbségtétel tilalmazott, hanem az igazolható ok nélkül történő megkülönböztetés (a Kúria végzésében még ilyet sem találunk).

6./ b/3: XXVIII. cikk (1) bekezdés:

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a/ pontját alkalmazta (a végzés [4] bekezdésben) a fenti Alaptörvény rendelkezéssel ellentétesen, mivel a Kp. 118. § (1) bekezdés a/ pontja a joggyakorlat egységének biztosítására történő hivatkozást tartalmaz, nem pedig TOVÁBBI egységesítésre vonatkozik, melyből az következik, hogy a mindenkit megillet az a jog (a Kúriára pedig ez törvényi kötelezettséget ró, amit megsértett), hogy befogadja Kúria a jogszabálysértőnek vélt ítéletet támadó felülvizsgálati kérelmet, ha a joggyakorlat egységének biztosítása a GYAKORLATBAN (az egyes személyek szintjén), így biztosítható, melyet megsértett a Kúria, hiszen MAGA IS MEGÁLLAPÍTOTTA a [6] bekezdésben, hogy elért az ítélkezési gyakorlattól a felülvizsgálattal érintett ítélet, tehát a joggyakorlat egységének megfelelő ítélet biztosítása csak a felülvizsgálati eljárásban volt (pontosabban:

lett volna) biztosított, de a Kúria a fenti jogszabályhely megsértésével ezt nem biztosította az indítványozónak, nem adva indokát annak, hogy miért nem kötelező a Kúriára a jogszabályhely alkalmazása a felperes tekintetében az adott esetben, mivel jogszabályi kivételt nem találunk.

*

A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés b/ pontját alkalmazta (a végzés [5] bekezdésben) a fenti Alaptörvény rendelkezéssel ellentétesen, mivel a Kp. 118. § (1) bekezdés b/ pontja tekintetében, mivel a felvetett jogkérdésnek a fent írtak szerint különös súlya van, hiszen a címzett kör (kis- és középvállalkozások) a magyar gazdaság szereplőinek 99,1 százalékát adják (nem véletlenül alkalmaz a Kkv. törvény 12/A § pozitív diszkriminációt a szankciók alkalmazhatósága tekintetében), így a bíróság azzal, hogy nem tekinti jelentősnek ezen címzett kör és bírság ügyeket, ahová az indítványozó is tartozik, durván sérti a törvény előtti egyenlőség fent írt alaptörvényi követelményét, melyből az következik, hogy aki a törvény előtt nem egyenlő, az tisztességes eljárásra sem számíthat, ilyen módon alaptörvény ellenesen alkalmazta a Kp. 118. § (1) bekezdés b/ pontját a Kúria.

*

A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés d/ pontját alkalmazta (a végzés [6] bekezdésben) a fenti Alaptörvény rendelkezéssel ellentétesen, mivel a Kp. 118. § (1) bekezdés d/ pontja alapján „elegendő”, hogy a Kúria által közzétett ítélezési gyakorlattól eltérjen a felülvizsgálattal érintett ítélet, melynek a felülvizsgálati kérelemmel érintett ítélet megfelel, ez pedig azt az alaptörvényi és tételes jogszabályi kötelezettséget róta a Kúriára, hogy befogadja felülvizsgálati elbírálásra a kérelmet, ezt azonban a fenti alaptörvényi rendelkezéssel ellentétesen megtagadta, hiszen tételes jogi kötelezettség ellenére nem teljesítette a Kúria a jogszabályban előírt kötelezettségét, így sérült a tisztességes eljáráshoz való joga az indítványozónak. A törvény szövege nem hivatkozta meg, hogy milyen esetben van kivétel, tehát ez minden jogalanynak jár, tehát sérült a törvény előtti egyenlőség és a tisztességes eljáráshoz való jog alaptörvényi követelménye.

Az Alaptörvény XXVIII. cikke az igazságszolgáltatással összefüggő jogok átfogó rendszerét biztosítja. A cikk tehát a bírósági eljárás olyan alkotmányos garanciáit biztosítja, mint a tisztességes eljáráshoz való jog (ha már megfelel a befogadhatóság 3 (három) jogszabályi követelményének a beadvány, akkor fogadja be a Kúria, ne pedig megtagadja, iratellenes indokolással), a fair eljárás elve, a bírósághoz fordulás joga, a védelemhez való jog, a fegyverek egyenlősége, a nullum crimen sine lege és nulla poena sine lege elve, az ártatlanság véelme vagy a jogorvoslathoz való jog, amelyek további részjogosítványokra bonthatók. A cikk alapján tehát az igazságosság helyett a tisztességes eljárás követelménye érvényesül, amely az Alkotmánybíróság álláspontja szerint olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás „méltánytalan” vagy „igazságtalan”, avagy „nem tisztességes”. [6/1998. (III. 11.) AB határozat].

Pécs, 2020-03-01

